

Oikeustapauskokoelma

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

6 päivänä lokakuuta 2015*

Henkilöstö — Palvelukseen ottaminen — Avoin kilpailu — Varallaololuetteloon merkitseminen —
Nimittävän viranomaisen päätös olla ottamatta kilpailun läpäissyttä hakijaa palvelukseen —
Valintalautakunnan ja nimittävän viranomaisen toimivaltuudet — Kilpailuun osallistumisen
edellytykset — Työkokemuksen vähimmäispituus — Laskentatavat — Valintalautakunta ei ole tehnyt
ilmeistä arviointivirhettä — Palvelukseen ottamista koskevan mahdollisuuden menettäminen —
Korvaus

Asiassa F-119/14,

jossa on kyse SEUT 270 artiklaan, jota sovelletaan Euratomin perustamissopimukseen sen 106 a artiklan nojalla, perustuvasta kanteesta,

FE, kotipaikka Luxemburg (Luxemburg), edustajinaan asianajajat L. Levi ja A. Blot,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään J. Currall ja G. Gattinara,

vastaajana,

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Barents sekä tuomarit E. Perillo (esittelevä tuomari)
ja J. Svnningesen,

kirjaaja: hallintovirkamies P. Cullen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.6.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 FE on nostanut virkamiestuomioistuimen kirjaamoon 24.10.2014 saapuneella kannekirjelmällä käsiteltävänä olevan kanteen, jolla hän vaatii Euroopan komission nimittävän viranomaisen (jäljempänä nimittävä viranomainen) 17.12.2013 tekemän sen päätöksen kumoamista, jolla

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

oikeusasioiden pääosasto (PO) kieltäytyi ottamasta häntä palvelukseen kilpailun EPSO/AD/42/05 varallaololuettelosta, ja korvausta tästä päätöksestä väitetyksi aiheutuneesta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 5 artiklan, sellaisena kuin se oli voimassa kyseessä olevien tosiseikkojen tapahtuma-aikaan (jäljempänä henkilöstösäännöt), 3 kohdassa säädetään erityisesti virkamiesten palvelukseen ottamisesta seuraavaa:

”Voidakseen tulla nimitetyksi virkamieheksi hakijalla on oltava vähintään:

[– –]

- c) [hallintovirkamiesten] tehtäväryhmän AD osalta palkkaluokissa 7–16:

- i) yliopisto-opintoja vastaavan koulutustason suorittamisesta annettu tutkintotodistus, kun yliopisto-opintojen tavanomainen kesto on vähintään neljä vuotta tai
- ii) yliopisto-opintoja vastaavan koulutustason suorittamisesta annettu tutkintotodistus ja vähintään yhden vuoden pituinen soveltuva työkokemus, kun yliopisto-opintojen tavanomainen kesto on vähintään kolme vuotta, taikka
- iii) yksikön edun mukaisissa perustelluissa tapauksissa vastaavan tasoinen ammatillinen koulutus.”

- 3 Henkilöstösääntöjen 28 artiklan sanamuoto on seuraava:

”Virkamieheksi voidaan nimittää ainoastaan henkilö,

- a) joka on jonkin [unionin] jäsenvaltion kansalainen, paitsi jos nimittävä viranomainen myöntää tästä poikkeuksen, ja jolla on täydet kansalaisoikeudet,
- b) joka on täyttänyt asevelvollisuutta koskevan lainsäädännön mukaiset velvollisuutensa,
- c) joka täyttää tehtäviensä hoitamisen edellyttämät hyvää mainetta koskevat vaatimukset,
- d) joka on, jollei [henkilöstösääntöjen] 29 artiklan 2 kohdan säännöksistä muuta johdu, joko tutkintotodistustensa tai kokeiden tai molempien perusteella läpäissyt kilpailun [henkilöstösääntöjen] liitteen III mukaisesti;
- e) jolla on terveydelliset edellytykset tehtäviensä hoitamiseen,
- f) jolla on perusteellinen kielitaito yhdessä [unionin] kielessä ja tehtäviensä hoitamiseen riittävä kielitaito toisessa [unionin] kielessä.”

- 4 Henkilöstösääntöjen 30 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Nimittävä viranomainen nimeää jokaista kilpailua varten valintalautakunnan. Valintalautakunta laatii soveltuvien hakijoiden luettelon.

Nimittävä viranomainen valitsee tästä luettelosta hakijat, jotka nimitetään avoinna oleviin virkoihin.”

- 5 Henkilöstösääntöjen liitteessä III olevassa 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Nimittävä viranomainen vahvistaa luettelon hakijoista, jotka täyttävät henkilöstösääntöjen 28 artiklan a, b ja c kohdassa säädetty edellytykset, ja toimittaa luettelon valintalautakunnan puheenjohtajalle yhdessä hakemusasiakirjojen kanssa.”

- 6 Tässä samassa henkilöstösääntöjen liitteessä III olevassa 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tutustuttuaan hakemusasiakirjoihin valintalautakunta laatii luettelon hakijoista, jotka täyttävät kilpailuilmoituksessa vahvistetut edellytykset.

Kokeisiin perustuvassa kilpailussa kaikki tähän luetteloon otetut hakijat hyväksytään kokeisiin.

[– –]”

- 7 Lopuksi kilpailuilmoituksen EPSO/AD/42/05 A jakson II kohdassa (ks. tämän tuomion 8 kohta) todetaan haluttujen ominaisuuksien ja kahden ensimmäisen osallistumisedellytyksen osalta seuraavaa:

”Kilpailuun voivat osallistua hakijat, jotka [– –] täyttävät seuraavat edellytykset:

1. Tutkinnot Kandydaci muszą legitymować się dyplomem ukończenia wyższych studiów prawniczych w Polsce. [Hakijoilla on oltava puolalainen tutkintotodistus oikeustieteen opinnoista.]

2. Työkokemus Vähintään kahden vuoden työkokemus [1 kohdassa] edellytetyjen yliopisto-opintojen jälkeen.”

Tosiseikat

- 8 Euroopan unionin henkilöstövalintatoimisto (EPSO) julkaisi 8.12.2005 avointa kilpailua koskevan ilmoituksen EPSO/AD/42/05 (jäljempänä kilpailu) varallaololuettelon laatimiseksi palkkaluokkaan AD 7 kuuluvien puolankielisten juristi-lingvistien palvelukseen ottamista varten Euroopan unionin toimielimissä, muun muassa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa avoimena olevien virkojen täyttämiseksi (EUVL C 310 A, s. 3; jäljempänä kilpailuilmoitus). Viimeiseksi kilpailuun ilmoittautumispäiväksi vahvistettiin 11.1.2006.
- 9 Kilpailuilmoituksen A jakson I kohdassa, jonka otsikko on ”Työtehtävät”, suoritettavat tehtävät kuvailtiin seuraavasti:

— Oikeudellisten tekstien kääntäminen puolan kielelle ainakin kahdesta Euroopan unionin virallisesta kielestä ja/ tai niiden tarkastaminen.

— Puolan kielelle jo käännettyjen ja tarkastettujen lainsäädäntötekstien kielellisen ja oikeudellisen yhdenmukaisuuden tarkistaminen vertaamalla niitä kyseisten tekstien muihin kielitoisintoihin, niiden toimituksellisen laadun ja muotoasääntöjen noudattamisen valvonta.

[– –]”

- 10 Kilpailuilmoituksen A jakson II.2 kohdassa täsmennettiin lisäksi, että voidakseen tulla hyväksytyksi kokeisiin, hakijoilla oli kilpailuun ilmoittautumista varten vahvistettuna viimeisenä määräpäivänä oltava ”vähintään kahden vuoden työkokemus edellytetyjen yliopisto-opintojen jälkeen [– –]”.

- 11 Kantaja ilmoittautui hakijaksi edellä mainittuun kilpailuun 27.12.2005. Hän ilmoitti kilpailuun toimittamassaan hakemuksessa (jäljempänä hakemus) otsikon ”T[yökokemus]” alla, että hänellä oli työkokemusta kuudesta eri työpaikasta, joissa työskenneltyjen jaksojen kokonaiskesto oli 31 kuukautta, joista 15 kuukautta hän oli toiminut freelance-juristi-lingvistinä unionin tuomioistuimelle, toisin sanoen 15.10.2004 alkaen hakemuksensa päiväykseen saakka; lisäksi hän oli suorittanut kolmen kuukauden harjoittelun 1.7.–30.9.2005 asianajotoimistossa W. Brysselissä (Belgia).
- 12 Kantaja hyväksyttiin osallistumaan kilpailun kokeisiin. Valintalautakunta merkitsi työnsä päätteeksi hänen nimensä kilpailun varallaololuetteloon, jonka alun perin 31.12.2007 asti vahvistettua voimassaoloa jatkettiin useiden pidennysten jälkeen 31.12.2013 saakka, jolloin sen voimassaolo lopulta päättyi.
- 13 Oikeusasioiden PO:n yksiköt pyysivät 22.5.2013 päivätyllä sähköpostiviestillä kantajaa haastatteluun 28.5.2013 hänen mahdollista palvelukseen ottamistaan varten hallintovirkamiehen virkaan kyseisessä pääosastossa. Tätä palvelukseen ottamista silmällä pitäen henkilöstöhallinnon ja turvallisuuden PO:n yksiköt (jäljempänä henkilöstöhallinnon PO) ilmoittivat myös kantajalle hänelle osoitetulla 24.5.2013 päivätyllä sähköpostiviestillä, josta oli lähetetty kopio oikeusasioiden PO:lle, että koska hän työskenteli parhaillaan unionin tuomioistuimen väliaikaisena toimihenkilönä ”[työhöntulo]lääkärintarkastus ei [ollut] tarpeen, sillä mikäli hänet otetaan komission palvelukseen, [henkilöstöhallinnon PO] pyytäisi siirtämään hänen terveydellisiä edellytyksiään koskevat tiedot”.
- 14 Vuoden 2013 kesäkuussa oikeusasioiden PO ilmoitti kantajalle, että hänet oli hyväksytty hallintovirkamiehen virkaan ja että hänen palvelukseen ottamistaan koskeva pyyntö oli toimitettu henkilöstöhallinnon PO:lle.
- 15 Asiakirjoista ilmenee, että komission toimivaltaiset yksiköt olivat myös ilmoittaneet vuoden 2013 kesäkuussa kantajalle, että ”kun otetaan huomioon, ettei komissio ollut osallistunut kilpailun järjestämiseen [– –] ja että kyseisestä kilpailusta peräisin oleva varallaololuettelo, johon [kantajan nimi] oli merkitty, oli luettelo juristi-lingvisteistä eikä hallintovirkamiehistä, oli pyydettyä erivapautta henkilöstöhallinnosta ja turvallisuudesta vastaavalta komission jäseneltä, koska komission politiikan mukaista oli olla käyttämättä kyseisiä luetteloja lukuun ottamatta mainittavia poikkeuksia, jotka koskevat sen oikeudellista yksikköä ja joitakin erityistehtäviä muissa [pääosastoissa] tietyillä edellytyksillä”.
- 16 Oikeusasioiden PO:n sopimusoikeusyksikön päällikkö ilmoitti kantajalle 26.7.2013 päivätyllä sähköpostiviestillä, että henkilöstöhallinnon PO oli antanut ”suostumuksensa kantajan palvelukseen ottamiseen hallintovirkamieheksi [erivapaudella] juristi-lingvistien varallaololuettelosta”, ja korosti samalla, että henkilöstöhallinnon PO ottaisi häneen yhteyttä ja että hänen ei tullut ryhtyä mihinkään toimenpiteisiin ennen kuin hän olisi saanut virallisen ilmoituksen tältä.
- 17 Vuoden 2013 elokuun lopussa henkilöstöhallinnon PO pyysi kantajaa toimittamaan todisteita ennen hakemuksen jättämistä hankkimastaan työkokemuksesta siihen kilpailuilmoitukseen sisältyvään osallistumisedellytykseen nähden, joka koskee vähintään kahden vuoden työkokemusta.
- 18 Kantajalla kävi vuoden 2013 elokuun lopun ja marraskuun välisenä aikana useita keskusteluja henkilöstöhallinnon PO:n edustajien kanssa ja hän toimitti erilaisia asiakirjoja ja selvityksiä selventääkseen työkokemusta, johon hän oli vedonnut hakemuksessaan. Tämän ajanjakson aikana oikeusasioiden PO:n edustajat vahvistivat useaan otteeseen kiinnostuksensa ottaa hänen palvelukseen.
- 19 Nimittävä viranomainen ilmoitti kantajalle 17.12.2013 päivätyllä kirjeellä, ettei häntä voitu ottaa oikeusasioiden PO:n palvelukseen, koska hän ei täyttänyt vaadittua työkokemusta koskevaa kilpailuun osallistumisen edellytystä (jäljempänä riidanalainen päätös). Nimittävän viranomaisen mukaan kantajalla oli kilpailuun ilmoittautumisen määräajan päättyessä ainoastaan 22 kuukauden työkokemus kilpailuilmoituksessa vaaditun kahden vuoden sijasta. Päättyäkseen tähän johtopäätökseen nimittävä

viranomainen oli hyväksynyt unionin tuomioistuimen ”freelance-kääntäjänä” hankittun työkokemuksen kestoksi ainoastaan seitsemän kuukautta ja asianajotoimisto W:n harjoittelijana hankittun työkokemuksen kestoksi ainoastaan kaksi kuukautta, mikä ei vastannut kantajan hakemuksessaan ilmoittamia 15 kuukautta ja kolmea kuukautta. Riidanalaisessa päätöksessä täsmennettiin myös, että ”[unionin tuomioistuimen] freelance-kääntäjänä” harjoitetun toiminnan osalta kantajan työkokemus oli laskettu käännettyjen sivujen kokonaismäärän eli 721 sivun ja viiden sivun päivänormin perusteella, jota pidetään riittävänä komission osalta ja joka on huomattavasti vähemmän kuin unionin tuomioistuimessa käytössä oleva 8 sivua päivässä.

- 20 Kantaja teki riidanalaisesta päätöksestä hallinnollisen valituksen 14.3.2014. Nimittävä viranomainen hylkäsi tämän valituksen 14.7.2014 tekemällään päätöksellä (jäljempänä valituksen hylkäämistä koskeva päätös).

Asianosainten vaatimukset

- 21 Kantaja vaatii, että virkamiestuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
  - kumoaa hallinnollisen valituksen hylkäämistä koskevan päätöksen
  - velvoittaa komission maksamaan 26 132,85 euron suuruisen summan, johon on lisättävä viivästyskorot, ja eläkemaksut vuoden 2013 syyskuusta alkaen sekä symbolisen yhden euron korvauksen henkisestä kärsimyksestä
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 22 Komissio vaatii, että virkamiestuomioistuin
- jättää kanteen osittain tutkimatta ja osittain hylkää sen perusteettomana
  - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

1. Kanteen kohde

- 23 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun valituksen hylkäämisestä tehty päätös on vailla itsenäistä sisältöä, muodollisesti tällaiseen päätökseen kohdistuvien kumoamisvaatimusten vaikutuksena on, että tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetaan toimi, josta valitus on tehty (ks. vastaavasti tuomio 17.1.1989, Vainker v. parlamentti, 293/87, EU:C:1989:8, 8 kohta).
- 24 Käsiteltävässä asiassa riidanalainen päätös pysytetään hallinnollisen valituksen hylkäämisestä tehdyllä päätöksellä. Siihen kohdistuvilla kumoamisvaatimuksilla ei siis ole itsenäistä sisältöä, ja tämän seurauksena niiden on katsottava kohdistuvan muodollisesti riidanalaiseen päätökseen, sellaisena kuin tätä päätöstä on täsmennetty hallinnollisen valituksen hylkäämisestä tehdyllä päätöksellä (ks. vastaavasti tuomio 10.6.2004, Eveillard v. komissio, T-258/01, EU:T:2004:177, 32 kohta).

2. Riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevat vaatimukset

- 25 Kantaja esittää kumoamisvaatimustensa tueksi neljä kanneperustetta, joista

- ensimmäinen koskee nimittävän viranomaisen toimivallan puuttumista;
- toinen peruste, joka on esitetty toissijaisesti, koskee nimittävän viranomaisen ilmeistä arviointivirhettä sekä kilpailuilmoituksen noudattamatta jättämistä ja oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden loukkaamista;
- kolmas peruste koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista ja huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiä sekä kohtuullisen ajan noudattamatta jättämistä;
- neljäs peruste koskee työkokemusta koskevan kilpailun osallistumisedellytyksen lainvastaisuutta.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee nimittävän viranomaisen toimivallan puuttumista

Asianosaisten lausumat

- 26 Kantajan mukaan nimittävä viranomainen ylitti valintalautakunnan päätöksiä koskevan valvontavaltansa rajat, sellaisina kuin ne on vahvistettu oikeuskäytännössä, koska käsiteltävässä asiassa mikään ei osoita, että valintalautakunnan päätöstä hyväksyä hänet osallistumaan kilpailun kokeisiin ja merkitä hänet sen jälkeen varallaololuetteloon rasittaisi ilmeinen arviointivirhe.
- 27 Tältä osin kantaja väittää ensiksi, että kilpailuilmoituksessa ei vaaditun kahden vuoden työkokemuksen osalta täsmennetty, oliko kyseessä oltava kokoaikainen vai osa-aikainen työ.
- 28 Toiseksi, kun kyse on kantajan unionin tuomioistuimelle suorittamasta juristi-lingvistin työstä, sekä tämän toiminnan freelance-luonne että se toisiseikka, että hän oli jatkanut samanaikaisesti opintoja, kävivät yksiselitteisesti ilmi asiakirjoista, jotka hän oli liittänyt hakemukseensa. Missään säännössä ei sitä paitsi edellytetä käännettyjen sivujen kokonaismäärän jakamista millään päiväkohtaisella normilla tällaisen työkokemuksen pituuden määrittämiseksi kokoaikaisena.
- 29 Mitä kolmanneksi tulee asianajotoimisto W:ssä suoritettuun harjoitteluun, mikään ei olisi estänyt valintalautakuntaa vertaamasta kantajan hakemuksessaan antamia tietoja todisteisiin, jotka hän oli liittänyt siihen, joten ei ole syytä katsoa, että tapa, jolla kyseisen työkokemuksen kesto hakemuksessa esitettiin, johti valintalautakuntaa harhaan.
- 30 Näin ollen nimittävä viranomainen, joka ei tunne menetelmiä tai laskentasääntöjä, joita valintalautakunta sovelsi kantajan työkokemuksen keston arvioimisessa, ei voi perustella hänen kilpailuun osallistumista koskevan oikeutensa uudelleentarkastelua loukkaamatta oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita, joiden pitäisi olla tunnuksenomaista Euroopan unionin toimielinten virkamiesten valintajärjestelmälle.
- 31 Komissio puolestaan muistuttaa ensiksi, että oikeuskäytännön mukaan silloin, kun kilpailuilmoituksessa mainitaan työkokemuksen edellytetty vähimmäiskesto, tämän vaatimuksen on ymmärrettävä viittaavan kokoaikaisesti kyseisenä aikana suoritettuun työskentelyjaksoon tai osa-aikaisesti suoritettuun työskentelyjaksoon, joka vastaa työajan osalta vaadittua kokoaikaista jaksoa.
- 32 Kun otetaan huomioon kilpailuilmoituksen sanamuoto ja se, että kantajan unionin tuomioistuimelle harjoittamaa ”freelance-kääntäjän” toimintaa ei voida rinnastaa kokoaikaiseen työhön, koska hän oli täysin vapaa hallinnoimaan työaikaansa ja koska hän jopa jatkoi opintojaan samanaikaisesti, kilpailun valintalautakunnan olisi pitänyt ottaa tämä työkokemus huomioon kokoaikaiseksi työksi muunnettuna.
- 33 Kantajan nimen merkitseminen kilpailun varallaololuetteloon osoittaa kuitenkin komission mukaan, että valintalautakunta teki ilmeisen arviointivirheen, koska se otti huomioon unionin tuomioistuimen ”freelance-kääntäjänä” saavutetun työkokemuksen keston tämän toiminnan alkamis- ja

päättymispäivien perusteella, sellaisina kuin nämä päivät oli ilmoitettu hakemuksessa, välittämättä siitä, että kyseessä ei ollut kokoaikainen työ, ottamatta huomioon toiminnan freelance-luonnetta ja lopuksi soveltamatta mitään menetelmää laskeakseen, mikä vastaa kyseessä olevan työkokemuksen kestoa kokoaikaisena työnä.

- 34 Toiseksi komission jatkaa, ettei valintalautakunta voinut ilmeistä arviointivirhettä tekemättä ottaa huomioon kolmen kuukauden työkokemusta asianajotoimisto W:ssä suoritetun harjoittelun osalta, sellaisena kuin kantaja on ilmoittanut sen hakemuksessa, koska ainoassa komission hallussa olleessa todisteessa eli hakemukseen liitettyssä harjoittelutodistuksessa mainittiin vain noin 40 harjoittelupäivää jaettuna vuoden 2005 toukokuun ja syyskuun väliselle ajanjaksolle.
- 35 Näin ollen valintalautakunta – jonka olisi lisäksi pitänyt valpastua hakemukseen liitetty asiakirjat nähtyään – teki komission mukaan useita ilmeisiä arviointivirheitä katsoessaan, että kantaja täytti työkokemusta koskevan kilpailun osallistumisedellytyksen. Näissä olosuhteissa nimittävä viranomaisen joutui katsomaan, ettei se ryhdy jatkotoimenpiteisiin valintalautakunnan sen päätöksen johdosta, jolla kantajan nimi merkittiin varallaololuetteloon, ja se joutui kieltäytymään kantajan palvelukseen ottamisesta. Ensimmäinen kanneperuste on siis komission mukaan hylättävä perusteettomana.

Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

- 36 Kantajan esittämä toimivallan puuttumista koskeva kanneperuste koskee pääasiallisesti kysymystä siitä, mitkä ovat nimittävän viranomaisen valvontavallan käytön edellytykset ja tämän valvontavallan oikeudellinen ulottuvuus kilpailun valintalautakunnan omien toimivaltuuksiensa puitteissa tekemien päätösten suhteen.
- 37 Kun otetaan huomioon kantajan ja komission tältä osin esittämät lukuisat eri argumentit, on syytä järjestää ensimmäisen kanneperusteen tarkastelu viidessä erillisessä mutta läheisesti toisiinsa liittyvässä osassa seuraavasti: ensimmäinen osa, joka koskee nimittävän viranomaisen ja valintalautakunnan välisen toimivallan jakoa; toinen osa, joka koskee kilpailuilmoituksessa vaaditun työkokemuksen kokotai osa-aikaisuutta; kolmas osa, joka koskee vähintään kahden vuoden työkokemuksen laskentatapaa; neljäs osa, joka koskee nimittävän viranomaisen toimivallan ulottuvuutta kilpailun läpäisseen hakijan poistamiseen varallaololuettelosta ja lopuksi viides osa, joka koskee kilpailun valintalautakunnan mahdollisesti tekemää virhettä kantajan työkokemuksen keston arvioinnissa.
- 38 Tämän tarkastelun päätteeksi ensimmäinen kanneperuste on hyväksyttävä, sillä päättäessään palvelukseenottamisvaiheessa poistaa kantajan varallaololuettelosta sellaisilla kilpailuun osallistumista koskevilla perusteilla, joita kilpailuilmoituksessa ei mainita, nimittävä viranomaisen ylitti kyseisessä kilpailuilmoituksessa vahvistetut toimivaltansa rajat, joita valintalautakunta oli puolestaan asianmukaisesti noudattanut.

– Nimittävän viranomaisen ja kilpailun valintalautakunnan välinen toimivallan jako

- 39 Asioissa, joissa on kyse Euroopan unionin toimielinten henkilöstön palvelukseen ottamisesta avoimilla kilpailuilla, unionin tuomioistuinten vakiintuneessa oikeuskäytännössä katsotaan, että kilpailun valintalautakuntien omien tehtävien hoitamista ohjaavan itsenäisyysperiaatteen vuoksi nimittävällä viranomaisella ei ole toimivaltaa kumota tai muuttaa päätöstä, jonka valintalautakunta on tehnyt toimivaltuuksiensa puitteissa, sellaisina kuin nämä toimivaltuudet vahvistetaan muun muassa henkilöstösääntöjen 30 artiklassa sekä sen liitteessä III olevassa 5 artiklassa (ks. tuomio 20.2.1992, parlamentti v. Hanning, C-345/90 P, EU:C:1992:79, 22 kohta ja määräys 10.7.2014, Mészáros v. komissio, F-22/13, EU:F:2014:189, 48 kohta).

- 40 Koska nimittävän viranomaisen on kuitenkin tehtävä päätöksiä, joissa ei ole lainvastaisuuksia, nimittävää viranomaista ei voi sitoa sellainen valintalautakunnan päätös, jonka lainvastaisuudesta voi olla seurauksena, että sen omat hallinnolliset päätökset ovat lainvastaisia (ks. vastaavasti tuomio 20.2.1992, parlamentti v. Hanning, C-345/90 P, EU:C:1992:79, 22 kohta). Tämän vuoksi nimittävällä viranomaisella on velvollisuus ennen virkamiehen nimittämistä tarkistaa palvelukseen ottamista koskevan päätöksen mitättömyyden uhalla, täyttääkö asianomainen hakija henkilöstösäännöissä asetetut edellytykset sille, että hänet voidaan ottaa sääntöjenmukaisesti unionin palvelukseen. Silloin, kun on esimerkiksi ilmeistä, että valintalautakunnan päätös hyväksyä hakija osallistumaan kilpailun kokeisiin on lainvastainen ilmeisen arviointivirheen vuoksi, nimittävä viranomainen, jolle valintalautakunta on toimittanut varallaololuettelon, jossa mainitaan tällä välin kokeet läpäisseen kyseisen hakijan nimi, on siten kieltäydyttävä nimittämästä kyseisen kilpailun läpäissyttä hakijaa (ks. vastaavasti tuomio 23.10.1986, Schwiering v. tilintarkastustuomioistuim, 142/85, EU:C:1986:405, 19 ja 20 kohta ja tuomio 23.10.2012, Eklund v. komissio, F-57/11, EU:F:2012:145, 49 kohta).
- 41 Nimittävän viranomaisen ja kilpailun valintalautakunnan välisen toimivallan jaon osalta on kuitenkin myös muistutettava, että kilpailuilmoituksen tarkoituks on pääasiallisesti tiedottaa avoimesti, tyhjentävästi ja mahdollisimman tarkasti sekä valintalautakunnan jäsenille että kyseisen kilpailun hakijoille mahdollisen tiettyyn toimeen nimittämisen laillisista edellytyksistä. Tämä kilpailuilmoituksen tarkoitus vastaa sitä paitsi nimenomaan oikeusvarmuuden periaatteen noudattamisen perusvaatimusta.
- 42 Näin ollen kilpailuilmoitus menettäisi tarkoituksensa, jos nimittävä viranomainen voisi poistaa varallaololuettelosta kilpailun läpäisseen hakijan vetoamalla sellaiseen osallistumisedellytykseen tai menettelyyn, jota ei ole mainittu kyseisessä ilmoituksessa eikä henkilöstösäännöissä, tai jota ei ole joka tapauksessa ennen kilpailuilmoituksen hyväksymistä julkaistu sellaisella tavalla, että valintalautakunta ja asianomaiset hakijat ovat voineet tutustua siihen tai että se on ollut väistämättä niiden tiedossa (ks. vastaavasti avointa virkaa koskevan ilmoituksen osalta tuomio 14.4.2011, Šimonis v. komissio, F-113/07, EU:F:2011:44, 74 kohta ja tuomio 15.10.2014, Moschonaki v. komissio, F-55/10 RENV, EU:F:2014:235, 42 kohta).
- 43 Kilpailuilmoitus muodostaa siten oikeudellisen kehyksen kaikille toimen täyttämistä unionin toimelmissä koskeville valintamenettelyille siltä osin kuin siinä säännellään – merkityksellisiä henkilöstösääntöjen ylemmäntasoisia säännöksiä, mukaan lukien henkilöstösääntöjen liite III, koskevin varauksin – yhtäältä nimittävän viranomaisen ja valintalautakunnan välisen toimivallan jakoa kilpailun kokeiden järjestämisessä ja kulussa ja vahvistetaan toisaalta hakijoiden osallistumista koskevat edellytykset, erityisesti kun on kyse heidän ominaisuuksistaan, oikeuksistaan ja erityisistä velvollisuuksistaan.
- 44 Nimittäväälle viranomaiselle ja valintalautakunnalle kilpailun yhteydessä kuuluvien toimivaltuuksien jaosta kilpailuilmoituksen B jakson, joka on omistettu kilpailun kululle, 1 kohdan a alakohdassa kuitenkin täsmennettiin, että kilpailuun osallistumisen osalta ”nimittävä viranomainen vahvistaa luettelon hakijoista, jotka täyttävät [kilpailuilmoituksen] A jakson II.4 kohdassa määrätyt edellytykset, ja toimittaa sen sekä hakemusasiakirjat valintalautakunnan puheenjohtajalle”, koska ”[kilpailuilmoituksen] A jakson II.4 kohdan mukaiset edellytykset” ovat kilpailuun osallistumisen yleisiä edellytyksiä, jotka sitä paitsi toistetaan henkilöstösääntöjen 28 artiklassa (ks. tämän tuomion 3 kohta).
- 45 Sitä vastoin B jakson 1 kohdan b alakohdan sanamuodon mukaan ”tutustuttuaan hakijoiden asiakirjoihin valintalautakunnan [on muutoin henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 5 artiklan säännösten mukaisesti] määritettävä luettelo hakijoista, jotka täyttävät [kilpailuilmoituksen] A jakson II.1, 2 ja 3 kohdassa olevat edellytykset ja jotka hyväksytään näin ollen osallistumaan kilpailuun”, koska ”[kilpailuilmoituksen] A jakson II.1, 2 ja 3 kohdassa olevat edellytykset” ovat edellytyksiä, jotka koskevat kilpailuun osallistumista varten vaadittuja tutkintoja, työkokemusta ja kielitaitoa (ks. tämän tuomion 7 kohta).

- 46 Erityisesti kilpailuilmoituksen A jakson II.2 kohdan mukaan hakijoiden oli päästäkseen osallistumaan kokeisiin täytettävä paitsi henkilöstösääntöjen 5 artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädetty edellytys eli heillä oli oltava puolalainen yliopistotutkinto oikeustieteen opinnoista, mutta heidän oli myös osoitettava lisäedellytyksenä, että heillä oli vaadittujen yliopisto-opintojen jälkeinen ”vähintään kahden vuoden työkokemus”. Tässä viimeksi mainitussa säännöksessä ja kilpailuilmoituksen B jakson 1 kohdan b alakohdassa ei kuitenkaan annettu valintalautakunnan noudatettavaksi tarkkaa ohjetta tai tietoja kyseisen vähintään kahden vuoden mittaisen työkokemuksen luonteesta tai siitä, millä tavalla se on liityttävä unionin virkamiehenä hoidettaviin tehtäviin. Näissä säännöksissä ei myöskään täsmennetty kyseisen kahden vuoden työkokemuksen aikana suoritetun työn toteuttamistapoja, esimerkiksi sitä, oliko kyseessä oltava kokoaikainen vai osa-aikainen työ tai palkattuna työntekijänä vai itsenäisenä ammatinharjoittajana suoritettu työ.
- 47 Myöskään ”Hakuoppaassa” (EUVL C 327 A, s. 3), johon hakijoita kehoitettiin kilpailuilmoituksen C jakson johdannossa, jonka otsikko on ”Hakeminen”, tutustumaan voidakseen esittää hakemuksensa asianmukaisesti (jäljempänä hakuopas), ei ollut tarpeellisia selvennyksiä, jotka olisivat voineet tosiasiallisesti ohjata yhtäältä valintalautakunnan jäseniä kilpailuilmoituksen mukaisten tehtäviensä suorittamisessa ja toisaalta hakijoita hakemustensa laatimisessa. Tämän oppaan A jakson II.4 kohdassa nimittäin vain täsmennettiin otsikon ”Tiedot, jotka koskevat työkokemustanne [– –]” alla, että hakijoiden oli ”ilmoitettava hakemuksessa[an] kunkin työsuhteensa tarkat alkamis- ja päättymispäivät sekä työtehtävien sisältö ja luonne”. Erityisesti ”itsenäisestä ammatinharjoittamisesta (yrittäjät, freelance-työntekijät [tms]) voi[tiin] hyväksyä todisteeksi ote veroilmoituksesta tai muu virallinen todistus.”
- 48 Koska nimittävän viranomaisen ja valintalautakunnan välisen toimivallan jakoa koskevat säännökset kilpailuilmoituksessa ja hakuoppaassa ovat tällaiset, on näin ollen todettava, että näiden kahden tekstin muodostamassa oikeudellisessa kehyksessä ei mainita mitään siitä elimestä, jonka tehtävänä on tarkistaa kilpailuun osallistumista varten edellytetyn työkokemuksen luonne ja kesto sekä niiden arviointiperusteiden noudattaminen, joiden avulla tämä kesto voidaan laskea, mutta että kilpailuilmoituksessa annettiin kuitenkin vain valintalautakunnan tehtäväksi vahvistaa tehtäviensä hoitamisen yhteydessä ja laajan harkintavaltansa puitteissa luettelo hakijoista, jotka hyväksytään osallistujiksi kilpailun kokeisiin.
- Kilpailuilmoituksessa vaaditun työkokemuksen kokoaikaisuus tai osa-aikaisuus
- 49 Tältä osin, kun kyse on erityisesti kantajan unionin tuomioistuimen freelance-juristi-lingvistiä hankkimasta työkokemuksesta eli ammattitoiminnasta, jota määritelmän mukaan harjoitetaan itsenäisesti ja joka oli käsiteltävässä asiassa merkityksellisin työkokemus kun otetaan huomioon kilpailun tarkoitus, joka oli nimenomaan juristi-lingvistien palvelukseen ottaminen, kilpailuilmoituksessa ja muissa asiakirjoissa, jotka voitiin ottaa oikeudellisesti huomioon kilpailun yhteydessä, ei ollut mainintaa siitä, mitä ”työkokemuksella” oli ymmärrettävä, eikä kyseiseen ”työkokemukseen” liittyvistä työajan laskentatavoista, kuten esimerkiksi suoritettujen työtuntien lukumäärä tai päivässä käännettyjen sivujen määrä ja tässä tapauksessa, oliko tehtävä ero monimutkaisten oikeudellisten tekstien ja muunlaisten tekstien kääntämisen välillä.
- 50 Koska kilpailuilmoituksessa ja hakuoppaassa ei toimivaltaisen nimittävän viranomaisen haluamalla tavalla mainita mitään seikoista, joiden avulla vaaditun työkokemuksen kesto voidaan arvioida, komissio väittää kuitenkin, että kun kilpailuilmoituksessa asetetaan kokeisiin osallistumisen edellytykseksi työkokemuksen vähimmäiskesto, sekä valintalautakunnan että hakijoiden on ymmärrettävä tämän työjakson liittyvän määritelmän mukaan kokoaikaisesti harjoitettuun ammattitoimintaan.

- 51 Tältä osin on ensiksi korostettava, että komission mainitsemisissä asioissa, joissa annettiin tuomio 31.1.2006, *Giulietti v. komissio* (T-293/03, EU:T:2006:37), määräys 14.12.2006, *Klopper v. komissio* (F-118/05, EU:F:2006:137) ja määräys 10.7.2014, *Mészáros v. komissio* (F-22/13, EU:F:2014:189), unionin tuomioistuimet ovat tosin katsoneet, että vaaditun työkokemuksen kesto oli ymmärrettävä kokoaikaisesti harjoitetun ammattitoiminnan kestoksi, vaikka siitä ei ollut täsmällistä mainintaa kyseessä olevissa kilpailuilmoituksissa. Edellä mainituissa asioissa oli kuitenkin kysymys ennen kaikkea palkattuna työntekijänä harjoitetusta ammattitoiminnasta, jonka kesto oli siis helposti määritettävissä työsopimusten tai työnantajien antamien työtodistusten perusteella. Sitä vastoin käsiteltävässä asiassa – vaikka kilpailuilmoituksessa tosin vaadittiin vähintään kahden vuoden työkokemusta kääntämisen tai todennäköisemmin oikeudellisen kääntämisen alalla – ei kuitenkaan ilmaistu selvästi tapaa, jolla itsenäisen ammatinharjoittajan asemassa harjoitetun ammattitoiminnan kesto oli otettava huomioon ja laskettava, vaikka tämäntyyppinen freelance-työkokemus vastaa täysin kilpailuilmoituksessa kuvattujen tehtävien luonnetta.
- 52 Näin ollen, koska kilpailuilmoituksesta puuttui nimenomainen maininta vaaditun työkokemuksen keston laskentatavasta tai muu tässä suhteessa hyödyllinen maininta, tämän osallistumisedellytyksen ratio juris erityisesti kantajan kaltaisten hakijoiden osalta, jotka voivat vedota erityiseen freelance-juristi-lingvistin työkokemukseen, ei voinut tietenkään olla sen vaatiminen, että kyseiset hakijat ovat kääntäneet jokaisena tässä ominaisuudessa suoritettuna työpäivänä kahden vuoden viitekauden aikana tietyn sivumäärän oikeudellisia tekstejä, sen osoittamiseksi, että kyse oli kokoaikatyötä vastaavasta ammattitoiminnasta. Tätä edellytystä ei ollut nimittäin mainittu kilpailuilmoituksessa nimenomaisesti eikä implisiittisesti varsinkaan muihin kilpailuilmoitukseen sisältyviin edellytyksiin nähden.
- 53 Koska kilpailuilmoituksesta puuttuivat näin ollen kilpailuun osallistumiseksi vaaditun työkokemuksen laskentaperusteet tai -tavat, on katsottava, että valintalautakunta – vaikka oletettaisiin, että kyseessä olevan työkokemuksen keston on liityttävä kokoaikaisesti harjoitettuun toimintaan – on voinut arvioidessaan sitä, hyväksytäänkö kantaja osallistumaan kokeisiin, nojautua yhtäältä siihen, että kyseessä oli oltava juristi-lingvistin ”ammatillinen” toiminta – siis toiminta, joka ei voinut olla luonteeltaan ”satunnaista” ja jossa oli pääasiallisesti oltava kyse oikeudellisten tekstien kääntämisestä – jota harjoitettiin pysyvästi eli huomattavan ajanjakson ajan sellaisen ammatillisen päämiehen, julkis- tai yksityisoikeudellisen henkilön palveluksessa, jolla oli kyseessä olevan sopimuksen perusteella oikeus vaatia oikeudellisten tekstien käännöksiä millä hetkellä tahansa ja mahdollisesti pakottavissa määräajoissa nimenomaan sellaisen ammatillisen tai institutionaalisen toimintansa vuoksi, joka edellyttää tietyn tasoisia oikeudellisia käännöksiä.
- 54 Toisaalta edelleen vaaditun työkokemuksen arvioimiseksi valintalautakunnan oli nojauduttava hakuoppaan asiaa koskevien määräysten mukaisesti näyttöön siitä, että ammatilliset suoritukset oli todella toteutettu paitsi ajallisesti jatkuvalla tavalla mutta myös määrällisesti riittävällä tavalla, minkä arviointi suhteessa kilpailuilmoituksessa kuvattujen tehtävien luonteeseen ja kunkin hakijan kaikkien muuhun mahdollisesti harjoittamaan toimintaan kahden vuoden viiteajanjakson kuluessa kuului nimenomaan alan asiantuntijoista koostuvalle valintalautakunnalle.
- 55 Koska hakuoppaassa näin ollen edellytetään hakijoita täsmentämään hakemuksessaan hoitamiansa tehtävien luonnetta, valintalautakunnan tehtävänä oli sille kilpailuilmoituksessa annetun toimivallan puitteissa arvioida eri tavalla hankitun ammattikokemuksen luonnetta sen mukaan, oliko kyse ”freelance-kääntäjänä” vai ”freelance-juristi-lingvistinä” harjoitetusta toiminnasta, erityisesti silloin, kun viimeksi mainittu toiminta oli suoritettu sellaiselle unionin toimielimelle, joka unionin tuomioistuimen tavoin vaatii palveluntarjoajiltaan vain oikeudellisten tekstien kääntämistä.
- 56 Näin ollen koska komission väitteellä, jonka mukaan vähintään kahden vuoden työkokemuksen on kilpailua koskevassa erityistapauksessa ymmärrettävä liittyvän määritelmän mukaisesti kokoaikaisesti harjoitettuun ammattitoimintaan, joka lisäksi lasketaan riidanalaiseen päätökseen sisältyvien sääntöjen mukaan (ks. tämän tuomion 19 kohta), ei tälle osallistumisen lisäedellytykselle voida antaa

oikeusvarmuuden periaatetta loukkaamatta muuta kuin edellä esitetty ulottuvuus, kun otetaan huomioon, että kilpailuilmoituksen sanamuodossa ei mainita asiaa (ks. tämän tuomion 41 kohta), väitettä ei voida hyväksyä, koska komissio ei nimittäin maininnut kilpailuilmoituksessa, että erityisesti freelance-juristi-lingvistin työkokemukseen vetoavien hakijoiden osalta kyseessä olevan kokoaikaisuuden oli vastattava välttämättä kyseisen toimielimen sisäisten sääntöjen tai joka tapauksessa erityissääntöjen mukaan laskettua kokoaikaisuutta.

– Vähintään kahden vuoden työkokemuksen pituuden laskentatapa

- 57 Tältä osin on katsottava, että valintalautakunta, jota ei sitonut mikään kilpailuilmoituksessa nimenomaisesti mainittu menettelytapa kilpailuun osallistumiseksi vaaditun vähintään kahden vuoden työkokemuksen keston laskemisen suhteen, saattoi kohtuudella katsoa sille asiassa kuuluvan laajan harkintavallan perusteella, ettei ollut syytä noudattaa erityisesti tietyn toimielimen laskentatapaa, koska komissio ei kuitenkaan ollut pääasiallinen toimielin, jota kilpailumenettely koski. Itse asiassa kilpailuilmoituksen A jakson toisen kohdan nojalla kyseessä oleva varallaololuettelo oli tarkoitettu ”Euroopan unionin toimielimissä, erityisesti unionin tuomioistuimessa, avoimena olevien virkojen täyttämistä varten [– –]”.
- 58 Jos valintalautakunta olisi kuitenkin kahden vuoden työkokemuksen laskemiseksi mahdollisesti tarvinnut vaikutteita jossakin unionin toimielimessä jo esiintyvistä laskentatavasta, se olisi voinut kilpailun hyvää hallintoa ja tämän menettelyn tehokasta vaikutusta koskevan arviointiperusteen perusteella viitata ensisijaisesti unionin tuomioistuimen käyttämään laskentatapaan eikä välttämättä tai yksinomaan tapaan, jota käyttää komissio, joka – kuten tämän tuomion 15 kohdasta ilmenee – lisäksi katsoo, ettei se osallistunut kilpailun järjestämiseen.
- 59 Tästä on lisäksi todettava, että komission argumentti, jonka mukaan unionin tuomioistuimessa voimassa oleva laskentatapa suoritettua työpäivää kohti käännettyjen sivujen suhdeluvun osalta olisi kantajan työkokemukseen nähden epäedullisempi kuin komission käyttämä tapa (ks. tämän tuomion 19 kohta), ei ole merkityksellinen, kun otetaan huomioon, että komission väitteen mukaan tässä olisi kyse siitä, oliko valintalautakunnan käytettävä komission eikä muiden toimielinten laskentatapaa tai sen omaa laskentatapaa.
- 60 Edelleen tältä osin on myös todettava, että komissio viittaa sekä valituksen hylkäämistä koskevassa päätöksessä että vastinekirjelmässään kantajan työkokemukseen ”freelance-kääntäjänä”, vaikka hakemukseen liitetyistä asiakirjoista ilmenee, että tämä oli toimittanut valintalautakunnalle todistuksia unionin tuomioistuimelle ”freelance-juristi-lingvistinä” suoritetusta työstä. Käsiteltävässä asiassa on kuitenkin kysymys selvästi erilaisista tehtävistä, mitä alan asiantuntijoista koostuva valintalautakunta ei voinut tietenkään jättää ottamatta huomioon, kun kyseessä oli kilpailu, jonka tarkoituksena oli nimenomaan ottaa palvelukseen juristi-lingvistejä (jotka hallinnollisesti otetaan tämän vuoksi palvelukseen lähtökohtaisesti suoraan palkkaluokkaan AD 7) eikä kääntäjiä (jotka sitä vastoin otetaan palvelukseen hallintovirkamiesten tehtäväryhmän peruspalkkaluokkaan eli palkkaluokkaan AD 5).
- 61 Tästä seuraa, että se seikka, ettei kilpailun valintalautakunta ollut omaksunut laskentatapaa, jota komission yksiköt käyttävät laskeakseen työkokemuksen vähimmäiskeston, jonka katsotaan liittyvän kokoaikaiseen työhön, ei automaattisesti merkitse, että valintalautakunta on arvioinut virheellisesti vähintään kahden vuoden työkokemusta koskevaa edellytystä, joka kantajan oli osoitettava täyttävänsä päästäkseen osallistumaan kilpailun kokeisiin.

– Nimittävän viranomaisen toimivalta poistaa kantaja kilpailun läpäisseiden hakijoiden varallaololuettelosta

- 62 Edellä esitettyjen seikkojen ja erityisesti tämän tuomion 39–48 kohtaan sisältyvien nimittävän viranomaisen ja kilpailun valintalautakunnan välisen toimivallan jakoa koskevien seikkojen perusteella on todettava, että silloin, kun – kuten käsiteltävässä asiassa vaaditun aikaisemman työkokemuksen osalta – kilpailuilmoituksessa asetetaan kokeisiin osallistumisen erityisedellytykseksi vähintään kahden vuoden työkokemus, nimittävä viranomainen ei voi silloin, kun se aikoo ottaa valintalautakunnan valitseman kilpailun läpäisseen hakijan palvelukseen, poistaa kyseistä kilpailun läpäissyttä hakijaa varallaololuettelosta vetoamalla tässä tarkoituksessa vaaditun työkokemuksen arviointi- ja laskentatapoihin, jotka se itse on jättänyt merkitsemättä kilpailuilmoitukseen tai jotka eivät sisälly asiakirjaan, johon voidaan vedota oikeudellisesti valintalautakunnan jäseniä sekä kilpailun kaikkia hakijoita kohtaan.
- 63 Muussa tapauksessa oikeusvarmuuden periaate, joka on yksi jokaista kilpailumenettelyä sääntelevistä periaatteista (ks. tämän tuomion 41 kohta), vaarantuisi korjaamattomalla tavalla, jos hakija, joka on asianmukaisesti esittänyt jokaisen työsopimuksensa tarkat alkamis- ja päättymispäivät, joista yhteenlaskettuna muodostuu siten kilpailuilmoituksessa vaadittu kestoaltaan riittävä työkokemus, saisi tietää kyseisen työkokemuksen kestoa koskevan edellytyksen täyttämiseksi tarvittavista muista ehdoista vasta kilpailun läpäistyään ja saatuaan palvelukseen ottamista koskevan ehdotuksen silloin, kun asianomainen nimittävä viranomainen ilmoittaa hänelle näiden ehtojen olemassaolosta ja siitä, että niihin nähden häntä ei olisi pitänyt hyväksyä osallistumaan kokeisiin.
- 64 Sitä paitsi käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien kaltaisissa toimielinten välistä avointa kilpailua koskevissa olosuhteissa oikeusvarmuuden periaatteen noudattamatta jättämisen lisäksi loukattaisiin myös yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Jokaisen toimielimen, jota kilpailu mahdollisesti koskee, nimittävä viranomainen voisi nimittäin palvelukseen ottamisen vaiheessa katsoa, että sillä on oikeutetusti toimivalta arvioida itsenäisesti vaadittua työkokemusta koskevaa osallistumisedellytystä, ja että aina, kun valintalautakunta olisi käyttänyt sellaista vaaditun vähimmäistyökokemuksen keston laskentatapaa, joka ei vastannut sen omaa tapaa, valintalautakunta olisi väistämättä tehnyt ilmeisen arviointivirheen, jonka perusteella nimittävä viranomainen voisi tarkastella uudelleen valintalautakunnan arviointia. Jos tällaista päättelyä noudatettaisiin, jokaisella nimittävällä viranomaisella olisi siis oikeus korvata omalla laskentatavallaan laskentatapa, jota valintalautakunta on soveltanut erotuksetta kaikkiin hakijoihin vaaditun työkokemuksen keston laskemisessa. Koko työ, jonka valintalautakunta on suorittanut vastuutehtäviensä puitteissa ja kaikkien niiden toimielinten etujen mukaisesti, joita kilpailu koskee, voitaisiin loppujen lopuksi saattaa kyseenalaiseksi toimielimestä toiseen vaihtelevien vaatimusten mukaan ja jopa sen vuoksi, että jonkin toimielimen palvelukseen ottamisesta vastaavilla yksiköillä on tietty taipumus haluta korvata omalla arvioinnillaan valintalautakunnan arviointi.
- 65 Tosin käsiteltävässä asiassa kilpailuilmoituksen D jaksossa, jonka otsikko on ”Y[leisiä tietoja]”, mainittiin, kuten yleensä, että ”varallaololuetteloon merkittyjen kilpailun läpäisseiden hakijoiden, joille tarjot[taan] työpaikkaa, o[lisi] myöhemmin esitettävä alkuperäisinä kaikki vaaditut asiakirjat, jotka oli toimitettu valokopioina, riippumatta siitä, onko kysymys tutkintotodistuksista, erilaisista todistuksista tai työtodistuksista”, ja että ”palvelukseen ottaminen tapahtu[isi] henkilöstösääntöjen säännösten mukaisesti [– –]”.
- 66 Tällaiset lausekkeet eivät voi kuitenkaan muodostaa yksinään oikeusperustaa, joka antaa nimittävälle viranomaiselle toimivallan poistaa laillisesti jälkikäteen valintalautakunnan vahvistamasta varallaololuettelosta kilpailun läpäissyt hakija, joka ei sen mukaan täyttänyt sellaista osallistumisedellytystä, jota ei sisällynyt sen itsensä hyväksymään kilpailuilmoitukseen eikä myöskään henkilöstösääntöjen säännökseen tai mihinkään muuhunkaan oikeudelliseen tekstiin, johon voidaan vedota hakijoita vastaan.

- 67 Lainvastaisuus, johon nimittävä viranomainen haluaisi vedota kilpailun läpäisyyttä hakijaa vastaan, ei nimittäin johtuisi tässä tapauksessa ilmeisestä virheestä, jonka valintalautakunta olisi tehnyt kilpailuilmoituksessa vaaditun tai henkilöstösääntöjen säännökseen sisältyvän erityisen osallistumisedellytyksen arvioinnissa, vaan se johtuisi nimittävän viranomaisen itsensä tekemästä virheestä, kun se ei asettanut kilpailuilmoituksessa lisäehtoa, jonka mukaan kokeisiin osallistumiseksi vaaditun vähintään kahden vuoden työkokemuksen oli oltava kokoaikaisesti kahden vuoden ajan harjoitettua toimintaa ja se oli laskettava selvästi ennalta vahvistettujen erityisten kriteerien mukaan, joiden noudattamatta jättäminen olisi johtanut kilpailun kokeisiin osallistumisen epäämiseen. Loppujen lopuksi nimittävä viranomainen ei voi korjata kilpailuilmoitusta tällä tavalla jälkikäteen palvelukseen ottamisen yhteydessä, koska se loukkaa valintalautakunnan, jota kilpailun kulun osalta sitovat kilpailuilmoituksen sanamuodot, toimivaltaa, eikä asianomaisen kilpailun läpäisseen hakijan vahingoksi.
- 68 Näin ollen väite, jonka mukaan nimittävä viranomainen ei voisi missään tapauksessa tehdä lainvastaista palvelukseen ottamista koskevaa päätöstä valintalautakunnan aikaisemman lainvastaisen päätöksen vuoksi, on tehoton, sillä käsiteltävässä asiassa valintalautakunnan päätöstä, johon nimittävä viranomainen vetoaa, ei rasita mikään lainvastaisuus henkilöstösääntöjen säännöksiin tai kilpailuilmoitukseen selvästi sisältyviin edellytyksiin nähden. Kyse on enintään erosta sen tavan, jolla valintalautakunta arvioi sillä olevien toimivaltuuksien puitteissa kilpailuilmoituksessa määrättyä vähimmäistyökokemusta, ja sen tavan välillä, jossa kokoaikaisuus lasketaan erityisten kriteerien mukaan ja jota nimittävä viranomainen katsoo voivansa käyttää nimitysvaiheessa. Koska nimittävä viranomainen ei kuitenkaan ilmoittanut kilpailuilmoituksessa, että kahden vuoden työkokemusta koskeva edellytys oli ymmärrettävä kokoaikatyötä koskevaksi kahden vuoden työkokemukseksi, mikä olisi tehnyt siitä sekä valintalautakuntaa että hakijoita oikeudellisesti velvoittavan ehdon, ja jolloin sen noudattamatta jättäminen näiden toimesta olisi johtanut hakijoiden karsiutumiseen kilpailusta, tämä nimittävän viranomaisen omaksumasta metodologisesta valinnasta johtuva arviointia koskeva ero on yksin viimeksi mainitun aiheuttama, sillä toimivalta vahvistaa kilpailuilmoituksessa osallistumisen edellytykset kuuluu yksinomaan sille eikä valintalautakunnalle.
- 69 Tältä osin komissio väittää edelleen, että käsiteltävässä asiassa valintalautakunta jättäneiden kilpailuilmoituksen säännösten vastaisesti, joissa sen tehtäväksi annetaan nimenomaan tarkistaa hakijakohtaisesti, että työkokemusta koskeva osallistumisedellytys täyttyy, tämän ehdon käytännössä täysin huomiotta. Komission henkilöstöhallinnon PO:n yksiköt, jotka ovat yrittäneet ymmärtää, miten valintalautakunta laski kantajan työkokemuksen keston, ovat joutuneet päättelemään, että viimeksi mainittu ei ollut käyttänyt mitään menetelmää kyseisen työkokemuksen keston laskemiseksi. Tämän laiminlyönnin perusteella nimittävällä viranomaisella on siis komission mukaan toimivalta laillisesti poistaa kantaja varallaolueluettelosta.
- 70 Näin ei kuitenkaan ole asian laita käsiteltävässä asiassa, koska komissio ei ole esittänyt näyttöä tällaisesta valintalautakunnan ilmeisestä laiminlyönnistä tai joka tapauksessa näyttöä siitä, että valintalautakunta olisi päättänyt hyväksyä kantajan osallistumaan kilpailun kokeisiin ilmeisen mielivaltaisesti kilpailuilmoituksen sanamuotoon nähden. Virkamiestuomioistuimelle esitetystä asiakirjoista nimittäin ilmenee, että valintalautakunnalla oli kantajan kokeisiin hyväksymisen osalta hallussaan asiakirjoja, jotka tämä oli liittänyt hakemukseensa ja jotka olivat osoituksena freelance-juristi-lingvistinä unionin tuomioistuimessa 15 kuukauden ajan keskeytyksettä jatkuneesta ammattitoiminnasta ja että millään perusteella ei voida väittää, ettei valintalautakunta tutkinut näitä asiakirjoja esimerkiksi tämän tuomion 53 ja 55 kohdassa mainitun kriteerin perusteella, joka on kriteeri, jota nimittävä viranomainen ei sitä vastoin varmasti ottanut huomioon, koska se katsoi, että vain toimielimen sisäinen laskentatapa sitoo sitä.
- 71 Tästä seuraa, että riidanalaisen päätöksen tehdessään nimittävä viranomainen ylitti toimivaltansa työkokemusta koskevan osallistumisen lisäedellytyksen noudattamisen valvonnassa ja loukkasi siten toimivaltaa, joka kilpailuilmoituksessa oli tältä osin nimenomaan varattu valintalautakunnalle, ja loukkasi myös kilpailun valintalautakuntien itsenäisiä ja riippumattomia oikeuksia.

72 Sitä paitsi komissio ei ole myöskään osoittanut, että kilpailun valintalautakunta – siinä tapauksessa, että se olisi kuitenkin suorittanut hakijakohtaisesti kilpailuilmoituksessa vaaditun työkokemuksen kestoja koskevan arvioinnin – teki tässä vaiheessa kyseisen keston laskennassa ilmeisen arviointivirheen, joka oikeuttaisi siten nimittävän viranomaisen tarkistamaan kilpailuun hyväksytyjen hakijoiden luettelon ja jonka perusteella sillä olisi siis myös toimivalta poistaa kantaja varallaololuettelosta jopa mahdollisen palvelukseen ottamisen kynnyksellä.

– Kilpailun valintalautakunnan mahdollinen virhe kantajan työkokemuksen keston arvioinnissa

73 Tältä osin on muistutettava, että virhe on ilmeinen vain, jos se on helposti havaittavissa niiden perusteiden avulla, joita lainsäätäjällä on halunnut hallinnon laajan harkintavallan käytölle asettaa. Kyse ei voi varsinkaan olla ilmeisestä arviointivirheestä, jos kyseessä olevaa arviointia voidaan pitää totena tai pätevänä (tuomio 23.10.2012, Eklund v. komissio, F-57/11, EU:F:2012:145, 51 kohta ja määräys 10.7.2014, Mézáros v. komissio, F-22/13, EU:F:2014:189, 52 kohta).

74 Kuten tämän tuomion 45 ja 48 kohdassa on todettu, kilpailun valintalautakunnan, jolle kilpailuilmoituksessa nimenomaisesti uskottiin työkokemuksesta ja erityisesti tämän kokemuksen kestoja koskevan osallistumisedellytyksen valvonta edellyttämättä tältä kuitenkin tarkan laskentaperusteen noudattamista, oli suoritettava tämä tehtävä niiden todistusten perusteella, jotka kunkin hakijan oli toimitettava hakuoppaassa olevien säännösten mukaisesti (ks. tämän tuomion 47 kohta), mitä tulee erityisesti "[hakijoiden] kunkin työsuhteen tarkkoihin alkamis- ja päättymispäiviin sekä tehtävien sisältöön ja luonteeseen".

75 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että kantaja vetosi hakemuksessaan täsmällisesti useisiin työkokemuksiin, joiden kokonaiskesto on 31 kuukautta. Hän vetosi yhtäältä erilaisiin ammatillisiin tehtäviin, joiden kokonaiskesto on 13 kuukautta ja joita komissio ei ole mitenkään kyseenalaistanut. Toisaalta hän ilmoitti toimineensa 15 kuukautta freelance-juristi-lingvistinä unionin tuomioistuimelle ja suorittaneensa kolmen kuukauden harjoittelun asianajotoimisto W:ssä, minkä työkokemusten kestoksi nimittävä viranomainen kuitenkin laskee ainoastaan seitsemän kuukautta ja kaksi kuukautta.

76 Komissio sitä vastoin väittää, ettei valintalautakunta ottanut tosiasiallisesti huomioon kantajan unionin tuomioistuimelle suorittaman "freelance-kääntäjän" työn luonnetta, koska kantaja "ei saanut korvaukseksi palkkaa, hänellä ei ollut työaikaa tai esimiestä eikä hänen tehtäviensä hoitaminen edellyttänyt hänen läsnäoloaan unionin tuomioistuimessa" (ks. tältä osin tämän tuomion 87 kohta).

77 Unionin tuomioistuimen antamasta todistuksesta ja tilausvahvistuksista ilmenee kuitenkin selvästi, että unionin tuomioistuin tilasi kantajalta 1.10.2004 ja hänen hakemuksensa toimittamispäivän välisenä aikana keskeytyksettä "freelance-juristi-lingvistin" palveluksia. Näin ollen ei ole mitään syytä katsoa, kuten komissio antaa ymmärtää, että alan asiantuntijoista koostuva valintalautakunta olisi jättänyt ottamatta huomioon tämän ammattitoiminnan, joka ei luonteensa vuoksi ole ennalta määrättyjen työaikavaatimusten alainen. Mahdollisesti nimenomaan komissio näyttää sekoittavan "freelance-kääntäjän" ja "freelance-juristi-lingvistin" toiminnan käsitellessään niitä samalla tavalla.

78 Mitä lisäksi tulee kansainvälisen oikeuden erikoistumisopintoihin, joita kantaja jatkoi vuoden 2004 lokakuusta vuoden 2005 kesäkuuhun osittain samanaikaisesti unionin tuomioistuimen freelance-juristi-lingvistinä työskentelynsä ohessa, riittää kun huomautetaan, että hakemukseen liitettyissä asiakirjoissa esitettiin tämä tosiseikka yksiselitteisesti. Ei siis ole myöskään syytä katsoa, ettei valintalautakunta olisi ottanut sitä asianmukaisesti huomioon arvioidessaan kilpailuun osallistumiseksi tarvittavan työkokemuksen pituutta.

- 79 Edelleen on todettava, että hakemukseen liitetyt tilausvahvistukset toivat esiin – kun otetaan huomioon niiden unionin tuomioistuimen tekemien tilausten säännöllisyys ja laajuus, jotka kantaja oli täyttänyt tämän toimielimen kanssa 15 kuukautta kestäneen yhteistyönsä aikana – kantajan ”freelance-juristi-lingvistinä” (ei siis ”freelance-kääntäjänä”) suorittaman työn samalla kertaa jatkuvan ja tiiviin luonteen huolimatta samanaikaisista kansainvälisen oikeuden opinnoista.
- 80 Lopuksi, kuten tämän tuomion 57 kohdassa on jo korostettu, valintalautakunnalla oli laaja harkintavalta vaihtelevin työajoin harjoitetun freelance-toiminnan ja kokoaikatyön työajan vastaavuuden osalta ja sillä oli tässä tarkoituksessa muun muassa huomattavaa harkintavaltaa sen vuoksi, että kantajan työkokemusten kokonaiskesto ylitti seitsemällä kuukaudella vaaditun kahden vuoden vähimmäiskeston.
- 81 Kun otetaan huomioon nämä toteamukset, on katsottava, ettei komissio esittänyt myöskään näyttöä siitä, että valintalautakunta olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen kantajan työkokemuksen pituuden laskennassa.
- 82 Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella ensimmäinen kanneperuste, joka koskee nimittävän viranomaisen toimivallan puuttumista, on näin ollen hyväksyttävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee toissijaisesti nimittävän viranomaisen ilmeistä arviointivirhettä ja kilpailuilmoituksen rikkomista ja oikeusvarmuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden loukkaamista

- 83 Koska tämä kanneperuste liittyy olennaisesti käsiteltävän asian kohteena olevien tosiseikkojen arviointiin, virkamiestuomioistuin katsoo tällä perusteella ja hyvän oikeudenkäytön tavoitteen mukaisesti voivansa tarkastella sitä myös hyväksytyään ensisijaisesti esitetyn ensimmäisen kanneperusteen.

Asianosaisten lausumat

- 84 Kantaja väittää, että vaikka oletettaisiin, että nimittävä viranomainen saattoi laillisesti korvata omalla työkokemustaan koskevan edellytyksen arvioinnillaan valintalautakunnan arvioinnin, se kuitenkin tarkasteli työkokemustaan koskevaa edellytystä ilmeisen virheellisesti erityisesti kun on kyse hänen unionin tuomioistuimen freelance-juristi-lingvistin työkokemuksensa laskemisesta kokoaikaisena, hänen harjoittelunsa kestosta asianajotoimisto W:ssä ja sellaisen käännettävien sivujen lukumäärää koskevan päiväkohtaisen normin soveltamisesta hänen työkokemuksensa unionin tuomioistuimen freelance-juristi-lingvistinä, jota ei kuitenkaan mainittu kilpailuilmoituksessa.
- 85 Komissio vaatii, että toinen kanneperuste hylätään.

Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

- 86 Sen tarkastelemiseksi, onko nimittävän viranomaisen kantajan työkokemuksen kestosta tekemä arviointi ilmeisen virheellinen, on tutkittava aluksi, perustuvatko nimittävän viranomaisen tässä käyttämät menettelytavat tai kriteerit kilpailuilmoituksen edustamaan oikeudelliseen kehykseen nähden merkitykselliseen oikeusperustaan, joka oikeuttaisi siten nimittävän viranomaisen käyttämään luonteeltaan karsivan osallistumisedellytyksen arvioinnissa erityistä ja laillista laskentaperustetta toimielimen ulkopuolisiin henkilöihin nähden.
- 87 Valituksen hylkäämistä koskevasta päätöksestä kuitenkin ilmenee, että nimittävä viranomainen katsoi, että ”valintalautakunta ei ollut todennäköisesti ottanut huomioon sitä seikkaa, että [kantaja] teki unionin tuomioistumelle [– –] freelance-työtä ja että sitä ei ollut niin muodoin laskettava niiden

kuukausien perusteella, joiden aikana [kantaja] oli tehnyt yhteistyötä kyseisen toimielimen kanssa, vaan todella suoritettun työn perusteella, koska [kantaja] ei saanut korvauksena palkkaa, hänellä ei ollut työaika tai esimiestä eikä hänen työtehtäviensä suorittaminen edellyttänyt läsnäoloa unionin tuomioistuimessa; näin ollen työskentelypäivien lukumäärän laskeminen tässä yhteydessä esimerkiksi käännettyjen sivujen lukumäärän perusteella *oli välttämätöntä*. Näin oli asianlaita varsinkin, kun käännösten tilausvahvistukset sisältyivät asiakirjoihin ja kun mahdollisuudesta käyttää niitä itsenäisen ammatinharjoittamisen osalta oli määrätty hakuoppaassa” (virkamiestuomioistuimen kursivointi).

- 88 Hakuopas muodostaa komission mukaan siten riittävän oikeusperustan tuotetun työn määrän muuntamista suoritetuiksi työpäiviksi koskevien mekanismien, kuten komission yksikköjen käännoistyön osalta kyseisessä toimielimessä käyttämien mekanismien, käyttämiselle. Tästä seuraa, että komission mukaan nimittävällä viranomaisella ”*oli oikeus* tarkistaa työaika, jonka kantaja oli suorittanut freelance-toimijana unionin tuomioistuimelle” (kursivointi tässä).
- 89 Vastinekirjelmässään komissio korostaa myös, että ”koska kantaja o[li] pyytänyt, että hänet otetaan komission palvelukseen, oli *väistämätöntä*, että nimittävä viranomainen nojautuu omiin kriteereihinsä kokoaikaisen työkokemuksen laskemiseksi” (kursivointi tässä).
- 90 Vaikka onkin kiistatonta, että käsiteltävässä asiassa kantajan palvelukseen ottamisen olisi pitänyt tarvittaessa tapahtua komissiossa, on kuitenkin todettava, että komissio ei mainitse missään – ei tehdessään valituksen hylkäämistä koskevan päätöksen eikä tämän menettelyn yhteydessä –, millä oikeudellisella perusteella, johon voidaan vedota suoraan kantajaa vastaan, nimittävän viranomaisen olisi pitänyt korjata mahdollinen valintalautakunnan kantajan työkokemuksen laskennassa tekemä ilmeinen virhe käyttämällä kriteerinä päivässä käännettyjen sivujen lukumäärää komission käännoyksiköissä käytetyn suhdeluvun mukaan eli viisi sivua työpäivässä, ja näin on siitä riippumatta, että käsiteltävässä asiassa oli kysymys nimenomaan oikeudellisten tekstien kääntämisestä ja/tai lainsäädäntötekstien kielellisen ja oikeudellisen yhdenmukaisuuden tarkistamisesta.
- 91 Tällaisesta laskentatavasta, vaikka sen oletettaisiin voivan johtua 25.5.2004 annetusta komission varapuheenjohtajan tiedonannosta SEC (2004) 638, joka koski kääntämistarpeita, ei ole nimittäin määrätty kyseisessä asiakirjassa pakollisena valintakriteerinä sellaisen kilpailun kokeisiin osallistumiseksi, joka on tarkoitettu nimenomaan juristi-lingvistien palvelukseen ottamista varten. Joka tapauksessa tätä laskentatapaa ei mainittu kilpailuilmoituksessa eikä sitä ollut myöskään julkistettu niin, että valintalautakunta ja asianomaiset hakijat olisivat voineet tutustua siihen tai että se olisi välttämättä ollut näiden tiedossa. Lisäksi tällainen kriteeri – kuten komissio itse on sitä paitsi todennut – ei vastaa niiden muiden toimielinten käännoyksiköiden käyttämiä kriteerejä, joilla on mahdollisuus tutustua kilpailun varallaolueluetteluun tarvittaessa niiden juristi-lingvistien palvelukseen ottamista varten. Näin ollen kyseessä ei ole unionin toimielinten yhteinen kriteeri.
- 92 Tämän vuoksi nimittävä viranomainen, joka toimii valintalautakunnan sijasta varmistaakseen sellaisen kokeisiin osallistumisen edellytyksen noudattamisen, jonka arviointi ja yhdenmukainen soveltaminen kaikkiin kilpailun osanottajiin nähden oli välttämätöntä, ei voinut käyttää yksinomaan komission sisäistä ja näin ollen muuta kuin toimielinten välistä laskentatapaa, joka on siten osoittautunut epäasianmukaiseksi, koska käsiteltävässä asiassa on kyse juristi-lingvistien palvelukseen ottamisesta, ja myös ei-sitovaksi toimielimen ulkopuolisiin henkilöihin nähden.
- 93 Tästä seuraa, että komission suorittama kantajan työkokemuksen tarkastelu, jossa pyrittiin laskemaan sen käännoyksiköissä käytettyjen kriteerien mukaan niiden sivujen lukumäärä, jotka kantaja oli kääntänyt sen ajanjakson aikana, jona hän oli toiminut freelance-juristi-lingvistinä unionin tuomioistuimessa, niin kuin kyse olisi ”kääntäjän” työstä komissiossa, ei perustu – vaikka sen oletettaisiinkin olevan mahdollista – mihinkään merkitykselliseen oikeussääntöön, johon voidaan vedota suoraan kantajaa vastaan, ja se muodostaa näin ollen nimittävän viranomaisen ilmeisen arviointivirheen, jonka virkamiestuomioistuin voi helposti havaita (ks. tämän tuomion 70 kohta).

- 94 Edellä esitetyn perusteella toinen kanneperuste on siis hyväksyttävä, vaikka se onkin esitetty toissijaisesti, eikä ole tarpeen tutkia muita kantajan tältä osin esittämiä argumentteja.

Kolmas kanneperuste, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista ja huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiä sekä kohtuullisen ajan noudattamatta jättämistä

- 95 Koska tämä kanneperuste liittyy olennaisesti käsiteltävän asian kohteena olevien tosiseikkojen arviointiin, virkamiestuomioistuin katsoo tällä perusteella ja hyvän oikeudenkäytön tavoitteen saavuttamiseksi voivansa tutkia sen myös ensisijaisesti esitetyn ensimmäisen kanneperusteen hyväksymisen jälkeen.

Asianosaisten lausumat

- 96 Aluksi kantaja arvostelee nimittävää viranomaista siitä, että se asetti kyseenalaiseksi valintalautakunnan hänen hyväksymisestään osallistumaan kilpailuun tekemän päätöksen pätevyyden hänen palvelukseen ottamisestaan koskevan menettelyn viimeisessä vaiheessa lähes seitsemän vuotta varallaololuettelon vahvistamisen jälkeen ja erityisesti sen jälkeen, kun henkilöstöhallinnon PO oli myöntänyt erivapauden hänen palvelukseen ottamiselleen hallintovirkamieheksi. Lisäksi varallaololuettelon voimassaoloa oli jatkettu useita kertoja ja kantajaa oli pyydetty sillä välin useisiin työhönottohaastatteluihin ilman, että hänen oikeuttaan osallistua kilpailuun olisi koskaan tarkistettu tai asetettu kyseenalaiseksi.
- 97 Edelleen kantaja väittää, että henkilöstöhallinnon PO:n työntekijät epäivät häneltä mismahdollisuuden tutustua häntä koskevaan EPSO-kansioon niiden keskustelujen aikana, joita hän kävi heidän kanssaan vuoden 2013 syyskuussa ja lokakuussa, ja tämä mahdollisuus myönnettiin hänelle vasta seuraavassa marraskuussa.
- 98 Lisäksi nimittävä viranomainen ylitti kantajan mukaan asiakirjojen tutkimisen kohtuullisen ajan, koska se käytti neljä kuukautta riidanalaisen päätöksen tekemiseen. Kun otetaan huomioon yhtäältä, että valvonta, jota nimittävä viranomainen joutui harjoittamaan käsiteltävässä asiassa, rajoittui valintalautakunnan ilmeiseen arviointivirheeseen, ja toisaalta, että oikeusasioiden PO:n oli osoittanut jatkuvaa mielenkiintoa kantajan palvelukseen ottamiseen, jonka oli alun perin määrä tapahtua syyskuussa 2013, tämä aika oli kohtuuttoman pitkä ja lisäksi täysin luettavissa henkilöstöhallinnon PO:n syyksi.
- 99 Lopuksi nimittävä viranomainen käsitteli kantajan mukaan asiakirjoja epäoikeudenmukaisella tavalla, koska henkilöstöhallinnon PO:n edustajat olivat antaneet ristiriitaisia ja epäselviä lausuntoja työkokemuksen keston laskemisen kannalta merkityksellisistä seikoista ja tältä osin esitettävistä asiakirjoista, joita ei ole myöhemmin otettu huomioon. Tällainen menettely myös viivästytti palvelukseenottomenettelyä.
- 100 Komissio vaatii, että kolmas kanneperuste on hylättävä.

Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

- 101 Ensiksi on muistutettava, että nimittävän viranomaisen on tutkittava hakijan merkitsemistä kilpailun varallaololuetteloon koskevan valintalautakunnan päätöksen laillisuus vasta silloin, kun nousee esille kysymys viimeksi mainitun varsinaisesta palvelukseen ottamisesta eikä suinkaan silloin, kun valintalautakunta toimittaa sille varallaololuettelon (tuomio 15.9.2005, Luxem v. komissio, T-306/04, EU:T:2005:326, 24 kohta). Varallaololuettelon vahvistamisesta kulunut aika tai kyseisen luettelon voimassaolon jatkamisten lukumäärä eivät ole siis merkityksellisiä seikkoja arvioitaessa käsiteltävässä

asiassa sitä, loukkasiko nimittävä viranomainen hyvän hallinnon periaatetta asettaessaan kyseenalaiseksi valintalautakunnan päätöksen, jolla kantaja hyväksyttiin osallistumaan kilpailun kokeisiin.

- 102 Mitä edelleen tulee varallaololuetteloa koskevaan erivapauteen, josta on kysymys (ks. tämän tuomion 15 kohta), on huomattava, että kyseinen päätös tehtiin väistämättä kantajan merkitsemistä kyseiseen luetteloon koskevan valintalautakunnan päätöksen jälkeen mutta ennen kuin nimittävän viranomaisen yksiköt suorittivat hänen soveltuvuuttaan tulla nimitetyksi virkamieheksi koskevan välttämättömän tarkistuksen. Tämä erivapautta koskeva päätös – vaikka se tehtiin sopimattomaan aikaan eli paljon aikaisemmin kuin nimittävä viranomainen saattoi tarkistaa kantajan soveltuvuuden tulla nimitetyksi kyseessä olevaan virkaan – ei kuitenkaan merkitse oikeudellisesti sitä, että nimittävä viranomainen ei voisi enää tarkistaa toimivaltansa rajoissa, täytyvätkö henkilöstösäännöissä ehdottomasti asetetut nimittämisen edellytykset. Toisin sanoen kyseessä olevan kaltainen erivapautta koskeva päätös ei vastaa automaattisesti päätöstä soveltuvuudesta tulla nimitetyksi virkamieheksi. Henkilöstösääntöjen mukaisesti nimittämistä koskeviin edellytyksiin sisältyy kuitenkin henkilöstösääntöjen 28 artiklassa säädetty edellytys kilpailun läpäisemisestä tutkintotodistusten ja kokeiden perusteella, joka käsiteltävässä asiassa voi olla ainoastaan esillä olevassa asiassa kyseessä oleva kilpailu.
- 103 Toiseksi mahdollisuudesta tutustua EPSO-kansioon on todettava, että kantajan väitettä, jonka mukaan henkilöstöhallinnon PO:n toimihenkilöt väitetyksi hylkäsivät hänen suulliset esittämänsä pyynnot saada tutustua tähän kansioon, ei tue mikään todiste. Vaikka kantaja on maininnut tällaisen kieltäytymisen henkilöstöhallinnon PO:lle osoittamassaan 11.11.2013 päivätyssä sähköpostiviestissä, vastaanottaja ei vahvista hänen väitettään, koska tämä päinvastoin kehotti häntä tutustumaan kansioonsa jo seuraavana päivänä. Sitä paitsi kantaja, joka myöntää saaneensa mahdollisuuden tutustua hakemukseensa ja sen liiteasiakirjoihin 12.11.2013, ei ilmoita, miltä osin väitetty aikaisempi kieltäytyminen merkitsisi hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista tai huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiä.
- 104 Kolmanneksi nimittävän viranomaisen päätöksensä tekemiseen käyttämästä ajasta on todettava, ettei unionin oikeuden säännöksellä ole asetettu mitään määräaikaa virkamiehen palvelukseen ottamista koskevan päätöksenteon osalta sen kaltaisen kilpailumenettelyn yhteydessä, johon kantaja osallistui. Tästä seuraa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimielimen kyseisen toimen antamiseen käyttämän ajan kohtuullisuutta on arvioitava kunkin asian olosuhteiden perusteella niin, että huomioon otetaan erityisesti kyseessä olevan oikeusriidan merkitys asianosaiselle, asian monimutkaisuus sekä se, miten asianosaiset ovat toimineet (ks. vastaavasti tuomio 28.2.2013, uudelleenkäsitely Arango Jaramillo ym. v. EIP, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 105 Käsiteltävässä asiassa oikeusasioiden PO toimitti 28.5.2013 pidetyn työhaastattelun jälkeen kesäkuussa 2013 kantajan palvelukseen ottamista koskevan pyynnön henkilöstöhallinnon PO:lle, ja vuoden 2013 heinäkuussa henkilöstöhallinnon PO myönsi tarvittavan erivapauden juristi-lingvistien varallaololuettelossa olevan hakijan ottamiseksi palvelukseen hallintovirkamiehen virkaan. EPSO-kansio toimitettiin komissiolle vuoden 2013 syyskuussa ja riidanalainen päätös tehtiin 17.12.2013. Sillä välin elokuun lopussa vuonna 2013 kantaja pyysi tietoja henkilöstöhallinnon PO:lta palvelukseenottomenettelyn tilasta.
- 106 Siltä osin kuin aluksi on kyse kyseessä olevan asian merkitystä koskevasta kriteeristä, kantaja ei voi vedota mihinkään oikeuteen tulla nimitetyksi virkamieheksi, vaikka hänen palvelukseen ottamisensa näkymällä oli hänelle kiistaton merkitys, ja henkilöstöhallinnon PO:n suostumuksen puuttuessa hän ei voi myöskään vedota tältä osin perusteltuun luottamukseen huolimatta oikeusasioiden PO:n osoittamasta jatkuvasta mielenkiinnosta hänen palvelukseen ottamistaan kohtaan (ks. tuomio 19.5.2015, Brune v. komissio, F-59/14, EU:F:2015:50, 78 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Koska nimittävä viranomainen oli edelleen katsonut – vaikkakin virheellisesti – että valintalautakunta oli tehnyt ilmeisen arviointivirheen hyväksyessään kantajan osallistujaksi kilpailuun, kilpailuilmoituksessa vaadittua työkokemusta koskevan osallistumisedellytyksen noudattamisen tarkistamiseen liittyi sellaisenaan ja tämän tuomion 53–55 kohdassa mainituissa rajoissa tiettyä monimutkaisuutta. Lopuksi

koska nimittävä viranomaisena katsoi, että EPSO-kansioon sisältyvät tiedot olivat tietyiltä osin ristiriitaisia ja puutteellisia, se pyysi kantajalta täydentäviä asiakirjoja ja selvityksiä. Nimittävän viranomaisen syyksi ei siis voida lukea mitään perusteetonta viivästystä palvelukseenottomenettelyssä.

- 107 Näin ollen noin kuuden kuukauden aikaa, joka kului oikeusasioiden PO:n henkilöstöhallinnon PO:lle kesäkuussa 2013 osoittaman palvelukseen ottamista koskevan pyynnön ja 17.12.2013 tehdyn riidanalaisen päätöksen välillä, ei voida katsoa käsiteltävässä asiassa kokonaisuutena kohtuuttomaksi.
- 108 Neljänneksi se tosiseikka, että henkilöstöhallinnon PO:n työntekijät kertoivat kantajalle palvelukseenottomenettelyn eri välivaiheissa seikoista, joita ne pitivät merkityksellisinä hänen työkokemuksensa pituuden laskemisen kannalta, ja tältä osin esitettävistä todisteista, ei merkitse hänen tilanteensa epäoikeudenmukaista käsittelyä. Päinvastoin kantajalla oli siten mahdollisuus ottaa kantaa kansionsa kiistanalaisiin näkökohtiin ja vedota edukseen palvelukseenottomenettelyn kuluessa kaikkiin argumentteihin ja todisteisiin, joita hänellä oli hallussaan. Nimittävä viranomaisena voi lisäksi vapaasti arvioida kyseisten seikkojen todistusvoiman.
- 109 Tästä seuraa, ettei kantajan esittämien seikkojen perusteella voida todeta mitään hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista, huolenpitovelvollisuuden laiminlyöntiä tai kohtuullisen ajan noudattamatta jättämistä, joten kolmas kanneperuste on hylättävä.

Neljäs kanneperuste, joka koskee työkokemusta koskevan kilpailun osallistumisedellytyksen lainvastaisuutta

Asianosaisten lausumat

- 110 Kantaja väittää lainvastaisuusväitteen kautta, että kilpailuilmoituksessa mainittu työkokemusta koskeva osallistumisedellytys olisi yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastainen, koska muissa juristi-lingvistien palvelukseen ottamista koskevissa kilpailuilmoituksissa ei säädetty mistään tämäntyyppisestä edellytyksestä.
- 111 Komissio vaatii ensisijaisesti, että neljäs kanneperuste jätetään tutkimatta, ja toissijaisesti, että se hylätään perusteettomana.

Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

- 112 Koska ensimmäinen kumoamisperuste, joka koskee nimittävän viranomaisen toimivallan puuttumista, on hyväksytty, ei ole enää syytä tutkia neljättä kanneperustetta. Sitä paitsi koska nimittävän viranomaisen ja valintalautakunnan välisen toimivallan jakoa koskevista kilpailuilmoituksen edellytyksistä on todettu, että valintalautakunnan päätös hyväksyä kantaja osallistumaan kilpailuun työkokemusta koskevan edellytyksen perusteella sitoi nimittävää viranomaista siltä osin kuin tämä päätös ei ollut selvästi virheellinen, tämän osallistumisedellytyksen mahdollinen lainvastaisuus ei aiheuta kantajalle korvattavaa henkilökohtaista lisävahinkoa.

3. Vahingonkorvausvaatimukset

Asianosaisten lausumat

- 113 Kantaja väittää, että hänet olisi varmasti otettu palvelukseen vuoden 2013 syyskuussa, jos riidanalainen päätös ei olisi ollut lainvastainen. Kun otetaan huomioon, että hän oli nimittävän viranomaisen päätöstä odottaessaan työttömänä 1.9.2013 ja 1.2.2014 – jona päivänä kantaja vahvistaa tullessaan palkatuksi erään unionin yleisen tuomioistuimen jäsenen lakimiesavustajaksi – välisenä aikana,

kyseinen lainvastaisuus aiheutti hänelle aineellista vahinkoa menetettyjen tulojen muodossa, sekä muiden nimitykseen liittyvien etujen menettämisen muodossa, mukaan lukien mahdollisuus tulla otetuksi palvelukseen virkamieheksi 31.12.2013 saakka voimassa olleiden edullisempien henkilöstösääntöjen säännösten voimassa ollessa.

- 114 Näin ollen kantaja katsoo, että hänelle on maksettava korvaus, joka kattaa ”kaikki vaikutukset”, joita nimitämisestä syyskuussa 2013 palkkaluokan AD 7 palkkatasoon 1 kuuluvaksi virkamieheksi oikeusasioiden PO:ssa olisi ollut, toisin sanoen ”muun muassa” palkkaluokan ikälisät 1.9.2013, hänen uransa muodostaminen uudelleen, eläkemaksujen suorittaminen takautuvasti ja palkan maksaminen hänen työttömyysajaltaan, minkä palkan määräksi arvioidaan sillä varauksella, ettei määrää koroteta, 26 132,85 euroa viivästyskorkoineen, jotka ovat suuruudeltaan Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioita varten kyseessä olevalle ajanjaksolle vahvistaman koron mukaisia korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä.
- 115 Kantaja lisää, että hänelle aiheutui riidanalaisen päätöksen vuoksi myös henkistä kärsimystä seurauksena stressistä ja ahdistuksesta, jotka aiheutuivat hänen kilpailun läpäisseenä hakijana hankkimiansa oikeuksien kyseenalaistamisesta lähes seitsemän vuoden kuluttua hänen varallaolueluetteluun merkitsemisensä jälkeen sekä siitä, että hän joutui itse ryhtymään toimenpiteisiin entisiin työnantajiinsa nähden hankkiakseen henkilöstöhallinnon PO:n vaatimia tietoja hänen työkokemuksensa arvioimista varten. Tältä osin kantaja rajoittaa vaatimuksensa symboliseen yhden euron korvaukseen.
- 116 Komissio puolestaan vaatii vahingonkorvausvaatimusten hylkäämistä. Mahdollisuuden menettämistä koskevan aineellisen vahingon osalta korvausvaatimus liittyy läheisesti kumoamisvaatimuksiin ja se on näin ollen hylättävä perusteettomana. Kantaja ei voi toisaalta vedota mihinkään varteenotettavaan palvelukseen ottamisen mahdollisuuteen eikä voi myöskään katsoa, että hänen nimityksensä olisi pitänyt tapahtua määrätynä päivänä. Joka tapauksessa, kuten komissio täsmensi istunnossa vastauksena suullista käsittelyä varten laadittuun valmistelemaan kertomukseen sisältyvään kysymykseen, palvelukseen ottaminen ennen 1.3.2014, mahdollinen irtisanomisaika mukaan luettuna, ei olisi ollut käsiteltävässä asiassa mahdollinen.
- 117 Sitä paitsi nimityksen ”kaikkien vaikutusten” myöntämistä kantajalle ja hänen uransa uudelleen muodostamista koskevien vaatimusten tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi ensiksi mainitun vaatimuksen epämääräisyyden vuoksi ja jälkimmäisen vaatimuksen osalta sen vuoksi, että oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuinten tehtävänä ei ole antaa määräyksiä hallinnolle henkilöstösääntöjen 91 artiklaan perustuvan laillisuusvalvonnan yhteydessä.
- 118 Henkistä kärsimystä koskevia vahingonkorvausvaatimuksia ei voida ottaa tutkittavaksi, koska sitä koskevaa vaatimusta ei esitetty ensin henkilöstösääntöjen 90 artiklan nojalla ja koska tämä vahinko johtuu komission mukaan menettelystä, joka ei ole luonteeltaan hallinnon päätöksentekoa, toisin sanoen kantajan asiakirjakansion käsittelyn viivästymisestä.
- 119 Henkistä kärsimystä koskeva vahingonkorvausvaatimus ei ole kuitenkaan perusteltu. Siten väitetyt stressi ja ahdistus ovat epätodennäköisiä käsiteltävän asian olosuhteissa varsinkin, kun kilpailun läpäisseen hakijan asema ei anna asianomaiselle mitään oikeutta tulla nimitetyksi virkamieheksi ja kun jokaisen hakijan tehtävänä on esittää tutkintotodistustensa ja työkokemuksensa olemassaolon ja merkityksellisyysarvioimiseksi tarvittavat seikat.

Virkamiestuomioistuimen arviointi asiasta

- 120 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimielin on vastuussa vahingosta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät: toimielinten moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on todella syntynyt ja toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (ks. muun muassa tuomio 1.6.1994, komissio v. Brazzelli Lualdi ym., C-136/92 P, EU:C:1994:211, 42 kohta ja tuomio 21.2.2008, komissio v. Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, 52 kohta).
- 121 Koska riidanalainen päätös on lainvastainen, kuten ensimmäisen kanneperusteen tarkastelun yhteydessä on todettu, on tutkittava, aiheutuiko kantajalle vahinkoa kyseisestä päätöksestä.
- 122 Aineellisesta vahingosta on todettava, että kantaja menetti riidanalaisen päätöksen seurauksena todellisen mahdollisuuden tulla otetuksi palvelukseen virkamieheksi oikeusasioiden PO:ssa avoinna olleeseen virkaan, jonka täyttämiseksi tämä pääosasto oli nimittäin osoittanut useaan otteeseen kiinnostuksensa kantajan suhteen (ks. tämän tuomion 18 kohta ja vastaavasti tuomio 7.10.2013, Thomé v. komissio, F-97/12, EU:F:2013:142, 76 kohta).
- 123 Näin ollen riippumatta toimenpiteistä, jotka komission on toteutettava SEUT 266 artiklan mukaisesti tämän kumoamistuomion täytäntöönpanemiseksi, on katsottava, että kantaja menetti lopullisesti mahdollisuuden tulla nimitetyksi palkkaluokan AD 7 hallintovirkamieheksi oikeusasioiden PO:ssa avoinna olleeseen virkaan, jonka tarjoamiseksi kantajalle tämä pääosasto oli sitä paitsi saanut hallinnollisen erivapauden kilpailun varallaolueluettelosta, joka oli tarkoitettu ensisijaisesti juristi-lingvistien palvelukseen ottamista varten. Tämä vahinko antaa siis oikeuden korvaukseen muita oikeudellisia edellytyksiä noudattaen (ks. vastaavasti tuomio 13.9.2011, AA v. komissio, F-101/09, EU:F:2011:133, 79–82 kohta).
- 124 Kantaja väittää edelleen oikeusasioiden PO:n yksikön, johon hänet olisi pitänyt nimittää, osoittamaan kiinnostukseen nojautuen – mitä kiinnostusta komissio ei ole sitä paitsi kiistänyt – että jos lainvastaisuutta, joka rasittaa riidanalaisista päätöistä, ei olisi tapahtunut, hänet olisi otettu palvelukseen 1.9.2013 alkaen.
- 125 Tältä osin on kuitenkin muistutettava yhtäältä, että EPSO-kansio saapui nimittävälle viranomaiselle vasta vuoden 2013 syyskuussa.
- 126 Toisaalta vaikka komissio väittääkin, että hallinnollisella tasolla ensimmäinen mahdollinen palvelukseenottopäivä avoimeen virkaan olisi ollut 1.3.2014, kantajan asiakirja-aineiston tarkastelu olisi kestänyt todennäköisesti lyhyemmän ajan erityisesti sen vuoksi, että oikeusasioiden PO oli osoittanut useaan otteeseen kiinnostusta kyseisen viran täyttämiseen, jos nimittävä viranomaislainen ei olisi katsonut virheellisesti, että valintalautakunta oli tehnyt ilmeisen arviointivirheen.
- 127 Käsiteltävän asian olosuhteissa on siis katsottava, että kantajan palvelukseen ottamisen mahdollisuus – jos lainvastaisuutta, josta komissiota moititaan, ei olisi tapahtunut – kyseessä olevaan hallintovirkamiehen virkaan syntyi hänen edukseen aikaisintaan 1.11.2013, kun otetaan huomioon myös se seikka, että, kuten henkilöstöhallinnon PO:n 24.5.2013 kantajalle lähettämästä sähköpostiviestistä ilmenee (ks. tämän tuomion 13 kohta), työhöntulolääkärintarkastus ei olisi ollut tarpeen siinä tapauksessa, että komissio olisi suorittanut palvelukseen ottamisen, koska kantaja oli läpäissyt kyseisen tarkastuksen jo aikaisemmin unionin tuomioistuimessa.
- 128 Lopuksi kantaja väittää, että hänelle aiheutuneen aineellisen vahingon määrä 1.9.2013 ja 1.2.2014 väliseltä ajanjaksolta, jonka ajan hän oli työttömänä odottaessaan riidanalaisen päätöksen tekemistä, on 26 132,85 euroa, joka vastaa tuloja, jotka hän olisi saanut palkkaluokan AD 7 palkkatasoon 1 kuuluvana virkamiehenä. Kantaja lisää, että komissio on myös velvoitettava maksamaan eläkemaksut vuoden 2013 syyskuusta alkaen.

- 129 Ilman, että on tarpeen ottaa kantaa oikeudenkäyntiväitteeseen, jonka komissio on esittänyt niitä vaatimuksia vastaan, jotka koskevat nimityksen ”kaikkien vaikutusten” myöntämistä ja uran muodostamista uudelleen, on kuitenkin riittävää muistuttaa, että aineellinen vahinko, josta kantaja voi perustellusti saada vahingonkorvausta, ei liity ansionmenetykseen vaan palvelukseen ottamista virkamieheksi kyseessä olevan palvelukseenottomenettelyn kohteena olleeseen virkaan koskevan mahdollisuuden menettämiseen.
- 130 Näin ollen, kun otetaan huomioon käsiteltävän asian olosuhteet ja käytetään tuomioistuimella olevaa mahdollisuutta arvioida vahinko oikeuden ja kohtuuden mukaan, kantajalle aiheutunut koko aineellinen vahinko korvataan oikeudenmukaisesti ottaen erityisesti huomioon täytettävää tointa vastaava kuukausipalkka, menetetyt mahdollisuuden tosiasiallisuus, kantajan ensimmäinen mahdollinen palvelukseenottopäivä ja työtilanne viiteajanjaksona velvoittamalla komissio maksamaan hänelle 10 000 euron kiinteämääräinen summa.
- 131 Henkisestä kärsimyksestä on aluksi todettava, että – päinvastoin kuin komissio väittää – väitetysti aiheutunut vahinko ei johdu sellaisesta hallinnon menettelystä, joka ei ole luonteeltaan päätöksentekoa, toisin sanoen kantajan asiakirjakansion käsittelyn viivästyisestä, vaan riidanalaisesta päätöksestä.
- 132 On kuitenkin syytä päättää, että riidanalaisen päätöksen kumoaminen on itsessään sopiva ja riittävä korvaus kantajan väittämästä henkisestä kärsimyksestä, koska tämä ei pysty osoittamaan, että hänelle on aiheutunut henkistä kärsimystä, joka on erotettavissa riidanalaisen päätöksen kumoamisen perusteena olevasta lainvastaisuudesta.
- 133 Tästä seuraa, että komissio on veloitettava maksamaan kantajalle vahingonkorvauksena 10 000 euroa.

Oikeudenkäyntikulut

- 134 Virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 101 artiklassa määrätään, että jollei työjärjestyksen II osaston 8 luvun muista määräyksistä muuta johdu, asianosainen, joka häviää asian, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan vastapuolen oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Saman työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohdan nojalla kohtuuden niin vaatiessa virkamiestuomioistuin voi päättää, että hävinnyt asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan mutta tämä veloitetaan korvaamaan vastapuolen oikeudenkäyntikulut vain osittain tai että tätä ei lainkaan veloiteta korvaamaan oikeudenkäyntikuluja.
- 135 Tässä tuomiossa esitetyillä perusteilla komissio on hävinnyt asian olennaisilta osin. Lisäksi kantaja on vaatimuksissaan vaatinut nimenomaisesti, että komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Asian olosuhteissa ei ole perusteltua soveltaa työjärjestyksen 102 artiklan 1 kohtaa, minkä vuoksi komission on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se on veloitettava korvaamaan lisäksi kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Päätös, joka tehtiin 17.12.2013 ja jolla Euroopan komissio kieltäytyi ottamasta FE:tä palvelukseen, kumotaan.**
- 2) **Euroopan komissio veloitetaan maksamaan FE:lle 10 000 euron suuruinen summa.**

- 3) **Kanne hylätään muilta osin.**
- 4) **Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan FE:n oikeudenkäyntikulut.**

Barents

Perillo

Svenningsen

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä lokakuuta 2015.

W. Hakenberg
kirjaaja

R. Barents
puheenjohtaja